

Мария Илиева

Копнеж

Беседка.
Бирени бутилки.
И фасове.
Издраскани греди:
„Обичам те до край!“
Дланта ти беше топла.
Очите ти – от кадифе.
Ти чете стихове.
И ми разказва нещо дълго.
Не запомних.
Попивах те с очи.
От желание пропуших много.
Видях, че много пушиш ти.
Едно и също ни гореше...
В зелената трева
ухажваха се гълъби.
И слънцето по панталона
те милваше...
Завиждах.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10072>]